

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 18C/93/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813224633
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kotríková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3813224633.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Zuzanou Kotríkovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO 36 613 843, proti odporcom: 1/ M. S., narodený XX.X.XXXX, trvale bytom J. P. XXX/X, K., zastúpený opatrovníkom N. K., tajomníčkou Okresného súdu K., 2/ P. H., narodený X.X.XXXX, trvale bytom N. XXXX/X, J. G., zastúpený JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom, so sídlom v Bratislave za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu 1/ a 2/: Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo námestie 7, 811 02 Bratislava, zast. JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom, so sídlom v Bratislave, o zaplatenie 6.634,59 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Návrh z a m i e t a .

II. Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť odporcovi 2/ a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov 1/a 2/ trovy konania, spočívajúce v troch právneho zastúpenia v sume 1.614,74 EUR na účet ich spoločného právneho zástupcu JUDr. Bohdana Jakubisa, vedený v Tatra banke, a.s., č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku .

III. Odporcovi 1/ náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 21.11.2013 domáhal proti odporcom prostredníctvom svojho právneho zástupcu zaplatenia 6 634,59 EUR s úrokom z omeškania zo splátok za obdobie od 20.12.2010 do 20.02.2015 v sume 6.634,59 EUR, s úrokom z omeškania 507,89 EUR a s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 6 634,59 EUR od 11.09.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. V návrhu uviedol, že odporca dňa 10.03.2005 uzatvoril s právnym predchodcom navrhovateľa (Slovenskou sporiteľňou a.s.) zmluvu č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytla Slovenská sporiteľňa, a.s. odporcovi 1/peňažné prostriedky. Odporca 2/ prevzal na seba ručiteľský záväzok. Navrhovateľ zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa §§497 až 507 Obchodného zákonníka a zák.č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Na základe zmluvy o postúpení zo dňa 24.03.2011 uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a navrhovateľom došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá ku dňu postúpenia predstavovala sumu 13.126,96 EUR a pozostávala z istiny 12.096,50 EUR, úroku z omeškania 1.030,46 EUR, pričom túto sumu úroku z omeškania si navrhovateľ v konaní neuplatňuje. Podľa zmluvy postupca t.j. Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla odporcovi 1/ úver vo výške 6.634,-EUR , ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 130,09 EUR vždy k 20. dňu v mesiaci a navrhovateľ si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 20.12.2010 do 20.02.2015 v počte 51 a celkovej výške 6 634,59 EUR. Splátky pôvodne splatné od 20.09.2013 do 20.02.2015 sa stali splatnými dňa 10.09.2013, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť. Navrhovateľ si tiež uplatňuje v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka úrok

z omeškania počnúc dňom splatnosti každej splátky úveru samostatne. Odporca odo dňa postúpenia pohľadávky ku dňu podania žalobného návrhu neuhradil na uplatňovaných splátkach žiadnu sumu.

Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom č.k. 12Ro/488/2013-29 zo dňa 20.12.2013, proti ktorému podal odporca 2/ odpor. V ňom uviedol, že s vydaným platobným rozkazom nesúhlasí. Podpísal síce dohodu o ručení dňa 10.3.2005, ale tento úkon urobil len formálne, bez toho aby si túto dohodu podpísal a bol oboznámený s právnymi následkami toho, čo nastane, ak dlžník poručí svoje povinnosti d dlh nevráti. Tiež namietol, že z návrhu nevyplýva akým spôsobom bol odporca 1/ vyzvaný na plnenie pod hrozbou nejakej sankcie. Zastával názor, že najprv by malo prebehnúť samostatné konanie voči odporcovi 1/ ako dlžníkovi a až potom, keď budú neúspešné všetky kroky navrhovateľa voči odporcovi 1/ , by si mohol uplatňovať svoju pohľadávku voči odporcovi 2/. Žiadal vytýčiť pojednávanie a vykonať dokazovanie. Podaním z 06.07.2014 doručeným súdu 08.07.2014 žiadal odporca 2/ o splátkový kalendár, avšak vzhľadom na jeho zlú finančnú situáciu, kedy je manželka na materskej dovolenke požiadal o mesačné splátky po 20,-EUR. Uznesením č.k. 12Ro/488/2013 -50 z 04.06.2014 bol platobný rozkaz voči odporcovi 1/ pre nemožnosť jeho doručenia odporcovi 1/ do vlastných rúk podľa § 173 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku zrušený.

Uznesením č.k. 18C/93/2014-63 zo dňa 19.01.2015 súd ustanovil do konania odporcovi 1/ opatrovníka v osobe N. K., tajomníčky Okresného súdu Partizánske podľa § 29 Občianskeho súdneho poriadku, opatrovník sa k žalobnému návrhu nevyjadril.

Podaním z 23.09.2014, doručeným súdu dňa 26.09.2014 do konania vstúpil vedľajší účastník na strane odporcu občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, zastúpené JUDr. Bohdanom Jakubisom, podaním z 27.10.2014, doručeným súdu 29.10.2014 vzniesol vedľajší účastník v konaní námietku premlčania celého nároku podľa § 101 a 103 Občianskeho zákonníka s poukazom na to, že žaloba bola podaná na súd dňa 21.11.2013, pričom právo požadovať vrátenie poskytnutého úveru začína dňom omeškania hociktorej splátky. V čase od postúpenia pohľadávky do podania žaloby uplynulo ďalších 973 dní, t.j. spolu 2227 dní od začiatku plynutia premlčacej doby do podania žaloby. Je tak zjavné, že uplynula 3-ročná premlčacia doba podľa Občianskeho zákonníka ale aj 4-ročná premlčacia doba podľa Obchodného zákonníka. Podaním z 28.01.2015, doručeným 29.01.2015 k postúpeniu pohľadávky namietol, že podľa § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách účinného v čase postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka, alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku, zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou, ak bez súhlasu klienta. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že banka môže postúpiť iba pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku. Pre platnosť postúpenia je preto potrebné splniť určité podmienky ako napr. tie v § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z. je postupca v súdnom konaní , v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, povinný v zmysle § 120 ods. 1 O.s.p. tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitimácie. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou je tak povinný tvrdiť a dokázať , že pred postúpením pohľadávky banka klienta vyzvala na splnenie svojho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitimácie postupníka. Tiež pre absenciu výpisu z úverového účtu alebo iného dôkazu o bezhotovostnej operácii v prospech účtu dlžníka nemožno považovať za dokázanú existenciu pohľadávky navrhovateľa zo zmluvy o úvere. V zmysle čl. I. tejto zmluvy totiž k poskytnutiu úveru a vzniku záväzku dlžníka vrátiť ho dochádza až okamihom poskytnutia peňažných prostriedkov, taktiež nemožno považovať že preukázanú podmienku 90-dňového omeškania odporcu s niektorou splátkou, ako ani to, že by bol aj písomne vyzvaný na splnenie svojho záväzku zo zmluvy. Navrhovateľ tak nedokázal, že pohľadávka voči odporcovi v čase jej postúpenia na navrhovateľa existovala, teda že finančné prostriedky boli skutočne odporcovi poskytnuté, a že pohľadávka bola spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z., nemožno tak považovať za dokázané platné postúpenie pohľadávky na navrhovateľa a že tento je oprávnený pohľadávku voči odporcovi uplatňovať pred súdom. S poukazom na § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka namietol porušenie spotrebiteľského práva, keď v danom prípade má za to, že navrhovateľ (resp. právny predchodca) úver zosplatnil v rozpore s týmto ustanovením, keď takýto postup odporuje zákonu, preto je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný. Žiadal s poukazom na uvedené žalobný návrh v celom rozsahu zamietnuť. Uplatnil si trovy konania.

Navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu podaním z 02.04.2015 vzniesol námietku proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Uznesením z 05.06.2015 súd pripustil vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcov, proti ktorému podal navrhovateľ odvolanie. Krajský súd v Trenčíne uznesením z 11.11.2015 rozhodnutie okresného súdu potvrdil.

Navrhovateľ sa podaním z 28.01.2015, doručeným súdu dňa 30.01.2015 vyjadril k námietke premlčania vznesenej vedľajším účastníkom a uviedol s poukazom na § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka, že na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Keďže námietku premlčania vzniesol vedľajší účastník, uplatnila ju tak neoprávnená osoba. Navrhovateľ si v konaní uplatňuje nepremičané splátky úveru splatné od 20.12.2010 do 20.02.2015, splátky pôvodne splatné od 20.09.2013 do 20.02.2015 sa stali splatnými dňa 10.09.2013, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Návrh na začatie konania bol na súd podaný pred uplynutím všeobecnej trojročnej premlčacej doby. K splneniu podmienok podľa § 92 ods. 8 Zák.č. 483/2001 Z.z. uviedol, že v odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu a to aj osobe, ktorá nie je bankou, z uvedeného má navrhovateľ za to, že je možné postúpiť nezosplatnenú pohľadávku banky osobe, ktorá nie je bankou a to bez súhlasu odporcu. Na postúpenie pohľadávky tak boli splnené všetky povinné náležitosti ako aj písomná výzva doručená dlžníkovi, ktorú v prílohe súdu predložil.

Navrhovateľ sa na pojednávanie nedostavil, jeho neúčasť na pojednávaní ospravedlnil jeho právny zástupca, taktiež právny zástupca vedľajšieho účastníka ospravedlnil neprítomnosť vedľajšieho účastníka na pojednávaní, vyjadrili súhlas s pojednávaním a rozhodnutím v ich neprítomnosti. Odporca 1/ ani jeho opatrovník sa pojednávania nezúčastnili, predvolanie mal opatrovník riadne doručené, svoju neúčasť neospravedlnil, nežiadal o odročenie pojednávania, súd preto pojednával v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. v ich neprítomnosti.

Súd vykonal vo veci dokazovanie a to prednesom právneho zástupcu navrhovateľa a vedľajšieho účastníka na strane odporcu, výsluchom odporcu 2/, oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu a to najmä zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, dohodou o ručení z 10.03.2005, všeobecnými obchodnými podmienkami, oznámením SLSP a.s. o postúpení pohľadávok, prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok, pokusom o zmier z 22.08.2013, odporom z 20.01.2014, žiadosťou o splátkový kalendár z 06.07.2014, oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, písomnými podaniami vedľajšieho účastníka a navrhovateľa, oznámením SLSP, a.s. z 17.03.2015, výzvou SLSP, a.s. z 12.12.2008 a ďalšími listinami založenými v spise, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav :

Dňa 10.03.2005 medzi právnym predchodcom navrhovateľa Slovenskou sporiteľňou a.s. ako veriteľom a odporcom 1/ ako dlžníkom bola uzatvorená zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX.. Na základe uvedenej zmluvy právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi 1/ úver vo výške 9.958,18 EUR (300.000,- Sk). Úroková sadzba úveru bola dohodnutá vo výške 9,10 % ročne v deň uzatvorenia úverovej zmluvy, so splatnosťou prvej splátky dňa 20.04.2005, so splatnosťou k 20. dňu v kalendárnom mesiaci a s konečnou splatnosťou úveru k 20.02.2015. Splatnosť úrokov bola dohodnutá mesačne posledný deň kalendárneho mesiaca.

Z dohody o ručení z 10.03.2005, ktorú uzavrel právny predchodca navrhovateľa s odporcom 2/ vyplýva, že odporca 2/ ako ručiteľ podpisom tejto dohody vyhlásil, že uspokojí pohľadávku veriteľa, ktorá vznikla z úverovej zmluvy č. 0411546075, na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkovi úver vo výške 300.000,- Sk spolu s úrokmi, úrokmi z omeškania a všetkými poplatkami a nákladmi spojenými s úverovou zmluvou. Ručiteľ v čl.III bod 3 vyhlásil, že sa oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami veriteľa, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať.

Listom zo dňa 22.08.2014, označeným ako pokus o zmier, vyhlásil navrhovateľ mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru a vyzval odporcu 1/ a 2/ k úhrade dlžnej sumy vo 13.126,96 EUR najneskôr do 15 dní odo dňa doručenia.

Navrhovateľ pohľadávku, ktorá je predmetom tohto konania nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.03.2011 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa a.s., Tomášikova 48 Bratislava a navrhovateľom EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Údernícka 5, Bratislava. Postupca zaslal odporcom písomné oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 12.04.2011.

Z oznámenia SLSP a.s. z 17.03.2015 k žiadosti súdu právny predchodca navrhovateľa súdu uviedol, že zo strany SLSP a.s. nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru zo Zmluvy č. 0411546075, zároveň bola súdu predložená výzva adresovaná odporcovi 18/ z 12.12.2008, ktorou bol vyzvaný, aby dlžnú sumu splátok vo výške 56.427,10 Sk s prísl. uhradil najneskôr do 10 dní od doručenia tejto výzvy.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní zotrval na svojich písomných vyjadreniach. Na druhom pojednávaní dňa 09.03.2016 uviedol, že navrhovateľ trvá na podanom návrhu, judikatúra čo do argumentácie protistrany ohľadom podmienky zosplatenia úveru pred jeho postúpením zo strany právneho predchodcu navrhovateľa a predloženia dôkazu o zaslaní výzvy podľa § 10 ods. 8 zákona o bankách je stále nejednotná a neustálená, poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline (spisovú značku uviesť nevedel, ktorým sa odvolací súd sa priklonil na stranu navrhovateľa, keď uviedol, že pre platné postúpenie pohľadávky nie je potrebné splniť podmienky zákona o bankách.

Spoločný právny zástupca odporcu 2/ vedľajšieho účastníka na strane odporcu 1/ a 2/ na pojednávaní žiadal žalobný návrh zamietnuť v celom rozsahu, v dôsledku absencie aktívnej legitímácie, ktorá vyplýva z toho, že navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal, že by postupca t.j. banka zaslala čo i len jednému z odporcov písomnú výzvu, v ktorej by upozornila na omeškanie odporcov so splatením svojho záväzku a kde by bolo upozornenie, že v prípade ak bude odporca dlhšie v omeškaní ako 90 dní, postúpi pohľadávku na tretí subjekt. Písomný dokument, ktorým je výzva banky adresovaná odporcovi nemôže nahradiť písomné vyhlásenie banky o splnení tejto povinnosti, ktoré je uvedené v zmluve o postúpení pohľadávok. Takýmto postupom bol porušený § 92 ods.8 Zák. o bankách, z čoho vyplýva, že takýto úkon, ktorý je v rozpore so zákonom je v zmysle § 39 OZ neplatný. Čo sa týka vyhlásenia mimoriadnej splatnosti zo strany navrhovateľa, toto vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 22.8.2013 je treba považovať zo strany navrhovateľa za nekalú praktiku, ktorý nie je držiteľom bankového povolenia v zmysle zákona o bankách, čo v konečnom dôsledku znamená, že navrhovateľ ako „nebanka“ nemôže spravovať tzv. živý úver teda ani vyhlasovať mimoriadnu splatnosť takéhoto úveru. V obdobnej veci vydala stanovisko NBS o postúpení tzv. živého úveru bankou SLSP, a.s. na spoločnosť Cash Collectors s.r.o. V tomto stanovisku NBS jasne povedala, že zosplatiť úver môže jedine banka. Ak by súd považoval za potrebné preukázať tieto tvrdenia, navrhujeme požiadať o stanovisko NBS. Za daného stavu máme však za to, že ďalej uvedené argumenty postačujú na právnu kvalifikáciu a dávajú jasnú odpoveď na právo navrhovateľa zosplatiť úver. NBS v tomto odbornom stanovisku, či má navrhovateľ ako „nebanka“ povolenie NBS na poskytovanie a správu nezosplateného úveru poskytovaných fyzickým osobám bankami i práva poskytnutého úveru, ktorý nebol zosplatený podlieha bankovému povoleniu v zmysle zákona o bankách a či je možný prevod takéhoto nezosplateného úveru zmluvou o postúpení pohľadávky z banky na tretí subjekt, ktorý nemá postavenie banky a nemá bankové povolenie na vykonávanie tejto činnosti NBS uviedla, že neudelila navrhovateľovi povolenie na poskytovanie a správu nezosplatených úverov. Je potrebné rozlišovať medzi poskytovaním úverov a správou úverov. Správu úveru si väčšinou vykonávajú samotní veritelia a odmena, t.j. poplatok je súčasťou príslušenstva úverov. Nerozlišuje sa medzi správou úveru pred splatnosťou a po splatnosti resp. vyhláseného za splatný. Správa poskytovaného úveru nie je samostatnou bankovou činnosťou podľa § 2 zákona o bankách a nepodlieha bankovému povoleniu podľa Zákona o bankách. Ide však o súčasť bankovej činnosti súvisiacou s poskytovaním úverov. K možnosti prevodu nezosplateného úveru zmluvou o postúpení pohľadávky z banky na „nebanku“ NBS uviedla, že zákon o bankách upravuje a pripúšťa možnosť banky postúpiť pohľadávku z úveru podľa § 92 ods.8 cit. zákona, ak je dlžník v omeškaní a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Postúpenie pohľadávky sa riadi ustanoveniami OZ a to aj pri absolútnych obchodoch, čo sú úverové obchody. Pri odstúpení práv zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa postupuje podľa OZ. Zmluva o postúpení pohľadávky, ktorá by bola uzavretá v rozpore s ustanovením § 525 ods.2 OZ je absolútne neplatným právnym úkonom. Išlo by o prípady, ak by sa zmenou veriteľa obsah pohľadávky zmenil v neprospech dlžníka alebo ak by postúpenie odporovalo dohode dlžníkom. Dispozícia pohľadávky banky nie je bankovým obchodom v zmysle Zák. o bankách, ale je obchodom banky vzniknutým v súvislosti so skorším bankovým obchodom - úverovým obchodom. Na postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti je potrebné ustanovenie § 524 a nasl. OZ avšak pri bankových úveroch je potrebné rešpektovať ustanovenie § 92 ods.8 Zák. o bankách v súvislosti s identifikáciou predmetu zmluvy o postúpení pohľadávky. V prípade bankových úverov však ust. § 92 ods.8 zák. o bankách poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovo-právnom vzťahu z bankového úveru, navrhovateľ je tak povinný preukázať, že zo strany SLSP a.s. bola odporcovi doručená písomná výzva a napriek doručeniu tejto výzvy bol odporca nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní

v omeškaní so splatením čo len časti svojho peňažného záväzku. Ak zákon hovorí o omeškaní klienta banky so splatením čo len časti svojho peňažného záväzku potom sa nesplnená povinnosť klienta banky musí rozhodne týkať len splatných splátok úveru. Zákonodarca mal na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Tento záver vyplýva z gramatického ale aj logického výkladu znenia cit. ustanovenia pretože zákonodarca zdôrazňuje peňažného záväzku klienta banky alebo časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník v omeškaní. Pod formuláciou pohľadávka zodpovedajúca k tomuto peňažného záväzku treba rozumieť nesplácaný zročný dlh. Pripustením možnosti, že banka je oprávnená postúpiť celý úver po uplynutí 90 dní s omeškaním dlžníka splácať zročné splátky by bolo nevyhnutné dospieť k záveru, že banka takýmto spôsobom môže postúpiť akýkoľvek živý úver po uplynutí relatívne krátkej doby v porovnaní s dobou, na ktorú sa úverové vzťahy bežne uzatvárajú na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad NBS, čo by bolo v rozpore s účelom zákona o bankách a viedlo by k vytvoreniu právne neúnosného stavu, kedy by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou neočakávane ocitli v zmluvnom vzťahu s iným nebankovým subjektom. Tento postup by taktiež mohol byť v rozpore s požiadavkou vynakladania náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa vyžadovaná v súlade so smernicou o nekalých obchod. praktikách. Je potrebné poukázať na to, že banka má právo postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu. Pre takýto postup banky je však nevyhnutné pristúpiť k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru zo strany banky. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je teda výlučným oprávnením banky, pričom toto oprávnenie môže banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky. V zmysle uvedeného spoločný právny zástupca uviedol, že navrhovateľ nie je oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Na základe uvedeného žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu trovy konania. Na pojednávaní dňa 09.03.2016 spoločný právny zástupca k rozhodnutiu Krajského súdu v Žiline uviedol, že má o tomto uznesení vedomosť, pričom poukázal na chabé zdôvodnenie odvolacieho súdu v tomto rozhodnutí, keď súd vychádzal z akejsi prezumpcie doručenia výzvy a z interných dokumentov banky, ktoré však nemajú preukaznú hodnotu. Jedná sa o. i. o zrušujúce nie potvrdzujúce uznesenie. Podľa názoru Krajského súdu v Trenčíne všetky podmienky museli byť pred postúpením pohľadávky splnené.

Odporca 2/ vo svojej výpovedi uviedol, že nesúhlasí s podanou žalobou ani neuznáva žalovanú sumu. Nevidí dôvod, prečo by som mal platiť a splácať úver, ktorý on nečerpá, peniaze dostal p. S.r. V čase, keď s dohodou o ručení podpisoval mu odporca 1/ tvrdil a ubezpečoval ho, že mesačné splátky bude riadne platiť. Odporca 2/ je živnostník, podniká v oblasti opravy áut. T.č. ale ide živnosť prerušiť. Pravdepodobne sa zamestná u švagra, ktorý má stavebnú firmu, ako robotník. Je ženatý, mám dve vyživovacie povinnosti na maloleté deti vo veku 11 a 2 roky. Manželka je t.č. na rodičovskej dovolenke, poberá rodičovský príspevok. V prípade, že súd vyhovie žalobe požiadal o splátkový kalendár v sume 20,- eur mesačne. Žije v prenajatom rodinnom dome, svoje pravidelné mesačné príjmy uviesť nevedel, keďže živnosť prerušuje. Odporcu 1/ videl asi raz, pričom kamarát ho poprosil, aby išiel odporcovi 1/ ručiť, keďže on ho poznal. Nevedel si spomenúť, či bol zo strany SLSP a.s. vyzvaný na úhradu zameškaných splátok.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením

čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Vykonaným dokazovaním má súd preukázané, že v prejednávanej veci sa navrhovateľ ako postupník domáha voči odporcovi 1/ a 2/ zaplata sumy 6.634,59 EUR s príslušenstvom, pričom ide o pohľadávku, ktorú mal nadobudnúť na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.03.2011 od postupcu, právneho predchodcu navrhovateľa, Slovenskej sporiteľne a.s., IČO: 00 151 653, ktorá je bankou. Pohľadávka ku dňu postúpenia predstavovala sumu 13.126,96 EUR. Pohľadávka vznikla na základe zmluvy o splátkovom úvere uzatvorenej medzi právnym predchodcom navrhovateľa, Slovenskou sporiteľňou a.s., IČO: 00 151 653 a odporcom 1/ podľa zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s Obchodným a Občianskym zákonníkom. Súd vyvodil ten záver, že žalobný návrh nebol podaný dôvodne. V prvom rade sa zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa, pričom v tejto súvislosti poznamenáva, že súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. Aktívnu vecnú legitímáciu sa pritom rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že navrhovateľ nie je aktívne legitimovaný na podanie tohto návrhu, nakoľko súdu nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu v konaní. Súd v tejto súvislosti uvádza, že navrhovateľ resp. jeho zástupca bol v rámci predvolania na pojednávanie súdom poučený v zmysle ust. § 120 ods. 4 O.s.p., pričom relevantný dôkaz preukazujúci jeho aktívnu legitímáciu v konaní z titulu postúpenia pohľadávky súdu nepredložil. Nakoľko aktívnu vecnú legitímáciu navrhovateľa nebolo možné zistiť, resp. vyvodiť ani z iných, navrhovateľom predložených listín, súd nezostávalo nič iné, že žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie zamietnuť v celom rozsahu.

Právna úprava postúpenia pohľadávky je všeobecne upravená v § 524 Občianskeho zákonníka a spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) vstúpi nový veriteľ (postupník) na základe zmluvy uzatvorenej medzi nimi. Postúpením pohľadávky teda dochádza k zmene

v osobe veriteľa tak, že novým veriteľom sa stane postupník a nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Pri tzv. bankových úveroch, kde postupcom je banka, je zároveň pre platné postúpenie pohľadávky nutné dodržať podmienky stanovené v ustanovení § 92 ods. 7 zákona o bankách v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (v súčasnosti ustanovenie § 92 ods. 8), ktoré je špeciálnou úpravou voči všeobecnej úprave postúpenia pohľadávok. Podľa prvej vety § 92 ods. 7 zákona o bankách, možno pohľadávku banky aj bez súhlasu dlžníka postúpiť inej osobe (aj osobe, ktorá nie je bankou) v prípade, ak dlžník mešká napriek písomnej výzve banky s čo i len časťou svojho záväzku najmenej 90 dní. Podľa druhej vety § 92 ods. 7 zákona o bankách banka nemôže postúpiť pohľadávku bez súhlasu dlžníka, ak dlžník pred postúpením pohľadávky uhradil banke omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva, ibaže by súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok (druhá veta za bodkočiarkou). Z predmetného ustanovenia zároveň vyplýva, že postúpené môžu byť iba splatné pohľadávky a nie pohľadávky, ktorých splatnosť nastane až po postúpení pohľadávky.

Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 7 zákona o bankách teda môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatnou a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky a nepretržitého omeškania dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (napríklad uznesenie Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29. 05. 2014). Banka je teda oprávnená postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne napriek písomnej výzve banky v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní.

V konaní bolo navrhovateľom tvrdené, že dňa 24.03.2011 bola uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok medzi postupcom Slovenskou sporiteľňou a.s., IČO: 00 151 653 a navrhovateľom ako postupníkom, ktorej predmetom malo byť aj postúpenie pohľadávky voči odporcovi 1/ zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 10.03.2005. V konaní bolo preukázané vyjadrením samotného právneho predchodcu navrhovateľa SLSP a.s. že pred postúpením predmetnej pohľadávky nevyhlásila mimoriadnu splatnosť tohto úveru, resp. v konaní nebol navrhovateľom preukázaný opak. Slovenská sporiteľňa a.s. postúpenie pohľadávky Slovenská sporiteľňa a.s., IČO: 00 151 653 iba oznámila odporcovi 1/ a 2/ listom zo dňa 12.04.2011. Súd preto dospel k záveru, že Slovenská sporiteľňa a.s., IČO: 00 151 653 mohla na navrhovateľa v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok postúpiť iba splátky dovtedy splatné, za súčasného splnenia oboch podmienok uvedených v § 92 ods. 7 zákona o bankách (písomná výzva banky, omeškanie trvajúce viac 90 dní), preto súd skúmal, či boli splnené.

Súd z listín predložených navrhovateľom mal preukázané, že odporca 1/ bol písomne vyzvaný Slovenskou sporiteľňou a.s., IČO: 00 151 653 na úhradu dlžnej sumy 56.427,10 Sk, Súd ale z listín predložených navrhovateľom do vyhlásenia rozhodnutia nemal preukázané, že táto výzva bola odporcovi 1/ skutočne aj zaslaná a doručená. Taktiež zo skutočnosti, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti vykonal navrhovateľ listom zo dňa 22.08.2013 mal súd preukázané, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti došlo zo strany navrhovateľa ako osoby, ktorá nie je bankou až po postúpení pohľadávky na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.03.2011, pričom navrhovateľ v konaní nepreukázal, že mimoriadnu splatnosť vyhlásila Slovenská sporiteľňa a.s. (naopak, v konaní sa k tomu vyjadrila samotná SLSP, a.s. ktorá vo svojom oznámení z 17.03.2015 výslovne uviedla, že z jej strany k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti tohto úveru nedošlo), ani že dlžník meškal napriek písomnej výzve banky s čo i len časťou svojho záväzku najmenej 90 dní a teda súd má v konaní preukázané nesplnenie podmienok uvedených v ustanovení § 92 ods. 7 zákona o bankách.

Navrhovateľ nepreukázal, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, pretože nepreukázal splnenie podmienok citovaných v § 92 ods. 7 Zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách, preto súd dospel k záveru, že postúpenie pohľadávky uplatnenej návrhom bolo neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka a navrhovateľ nenadobudol pohľadávku voči odporcovi 1/ a 2/. Vzhľadom k tomu, že v konaní nebolo preukázané, že navrhovateľ nadobudol platne pohľadávku Slovenskej sporiteľne, a.s. voči odporcom, ktorej zaplatenie je predmetom tohto konania, súd návrh v celom rozsahu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie zo strany navrhovateľa na podanie tohto návrhu. Povinnosťou navrhovateľa v konaní bolo svoje tvrdenia súdu preukázať, podľa názoru súdu len samotné oznámenie o postúpení pohľadávky nestačí, pričom neunesenie dôkazného bremena vyvoláva v konečnom dôsledku nepriaznivý výsledok pre toho účastníka, ktorého zaťažuje dôkazné bremeno. Pokiaľ vedľajší účastník vzniesol v konaní aj námietku premlčania súd na záver dodáva, že zamietol návrh pre nedostatok

aktívnej vecnej legitímácie zo strany navrhovateľa na podanie tohto návrhu, avšak je toho názoru, že právny vzťah medzi navrhovateľom a odporcom 1/ a 2/ sa spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ďalej ako OZ) aj napriek tomu, že navrhovateľ uviedol v návrhu, že zmluva obsahuje všetky znaky a náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až § 507 Obchodného zákonníka (ObZ). Je nepochybné, že právny predchodca navrhovateľ uzavrel s odporcom 1/ zmluvu o úvere. Uvedený typ zmluvy je upravený v Obchodnom zákonníku a patrí medzi tzv. absolútne obchody. Základné práva a povinnosti sa teda odvodzujú z § 497 a nasl. ObZ. Na druhej strane je tiež zrejmé, že odporca 1/ v danom prípade pri podpise zmluvy vystupoval ako fyzická osoba, ktorá úverom zabezpečovala svoje potreby, teda ako spotrebiteľ (čo vyplýva aj z jeho označenia v zmluve), kým právny predchodca navrhovateľa konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ. Išlo pritom o typovú zmluvu, teda zmluvu, ktorá je pripravená na predtlačenom formulári, do ktorého sa vypisujú iba meniace sa údaje, pričom jej obsah nemohol odporca 1/podstatným spôsobom meniť. Aj keď v znení účinnom do 1.1.2008 OZ obsahoval § 52 ods. 1 OZ iba demonštratívny výpočet spotrebiteľských zmlúv, v zmysle v tom čase platného § 23a zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa za spotrebiteľskú zmluvu treba považovať každú zmluvu uzavretú podľa OZ alebo ObZ, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Vzhľadom na túto skutočnosť a vzhľadom na povahu zmluvných strán mala táto zmluva spotrebiteľský charakter. Za tohto stavu potom jednotlivé práva a povinnosti zmluvných strán nemôžu byť v rozpore s úpravou § 52 a nasl. OZ a keďže svojou povahou ide o spotrebiteľský úver, takáto zmluva musí mať aj náležitosti zákona č. 258/2001 Z.z.. Spornou otázkou sa v danom prípade javí posúdenie, podľa ktorého právneho predpisu je potrebné posúdiť namietané premlčanie, teda či je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného alebo Občianskeho zákonníka. Súd nijako nepopiera argumenty, že úver je absolútnym obchodom a že na úver dopadá tretia časť ObZ bez ohľadu na povahu účastníkov úverovej zmluvy. Zmluva uzavretá v danom prípade je však v zmysle vyššie uvedeného zároveň aj zmluvou spotrebiteľskou. Je pravdou, že názory na aplikáciu OZ alebo ObZ na otázku premlčania v spotrebiteľských vzťahoch nie sú jednotné. Súd sa v tomto prípade na základe nižšie uvedených úvah priklonil k názoru, že na otázku premlčania je v danom prípade potrebné aplikovať ustanovenia OZ, ktorý názor sa aj z úradnej činnosti súdu javí ako väčšinový. V konaní nebolo sporné, že odporca 1/na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 10.03.2005 čerpal od Slovenskej sporiteľne a.s. poskytnutý úver vo výške 300.000,- Sk a tento sa zaviazal splácať v mesačných splátkach po 3.919,- Sk. Rovnako bolo preukázané, že zmluvou o postúpení pohľadávok z 24.03.2011 postúpila Slovenská sporiteľňa a.s. na navrhovateľa predmetnú pohľadávku zo zmluvy o úvere, pričom podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva zostatok pohľadávky celkom vo výške 13.126,96 EUR s uvedením celkového počtu dní omeškania 1251 dní. I keď v danej veci išlo o zmluvu o úvere uzavretú podľa Obchodného zákonníka, podľa názoru súdu svojím charakterom je zároveň i zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý síce neupravuje zmluvy ako osobitný zmluvný typ úveru, avšak obsahuje určitý právny rámec pre všetky zmluvné typy, či už podľa Obchodného zákonníka alebo Občianskeho zákonníka. Podľa názoru súdu na záväzky a i posudzovanie námietky premlčania z takejto zmluvy hoci je uzavretá podľa Obchodného zákonníka je potrebné použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to i ustanovenia všeobecné k záväzkovým vzťahom, teda i premlčanie. Zákon o spotrebiteľských úveroch je svojou povahou občianskoprávnym predpisom a je potrebné podporné použitie Občianskeho zákonníka pre posudzovanie premlčania dlhu. Súd dospel k záveru, že predmetná pohľadávka je premlčaná z dôvodu, že ku dňu postúpenia pohľadávky, t.j. ku dňu 24.03.2011 bol odporca v omeškaní 1251 dní, čo predstavuje lehotu 3,43 roka, z čoho vyplýva, že už ku dňu postúpenia pohľadávky bola táto pohľadávka už premlčaná.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. V konaní bol úspešný odporca 1/ a 2/ a vedľajší účastník na strane oboch odporcov. Z uvedeného dôvodu majú právo na náhradu účelne vynaložených trov konania. Súd nepriznal odporcovi 1/ trovy konania, nakoľko si žiadne neuplatnil, priznal náhradu trov spoločnému právnenému zástupcovi odporcu 2/ a vedľajšieho účastníka na strane odporcov 1 a 2.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka si vyčíslil trovy právneho zastúpenia v podaní doručenom súdu dňa 11.03.2016 v sume 2.308,58 EUR. Náhrada za jeden úkon právnej služby vychádzala zo žalovanej sumy a bola vo výške 220,77 EUR. Súd priznal právnenému zástupcovi náhradu trov konania podľa §

13 a, § 16, § 17 vyhl.č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb nasledovne:

- prevzatie veci a príprava zastúpenia podľa § 13a cit. vyhl. = 220,77 EUR	
- účasť na pojednávaní 04.02.2015 a 09.03.2016 (2 x 220,77 EUR) = 441,54 EUR	
- vyjadrenie z 27.10.2014 = 220,77 EUR	
- vyjadrenie k odvolaniu z 30.11.2015 = 220,77 EUR	
- 2 x režijný paušál á 8,04 EUR	16,08 EUR
- 3 x režijný paušál á 8,39 EUR	25,17 EUR
cestovné náhrady:	
04.02.2015 a 09.03.2016 cesta Bratislava - Prievidza a späť, 2 x 368 km, BMW 318d,	
- náhrada za spotrebované PHM 0,056 l x 368 km x 1,343 Eur/l	55,36 EUR
- náhrada za každý 1 km jazdy 368 km x 0,153 Eur	134,68 EUR
- náhrada za stratu času:	
cesta Bratislava - Prievidza a späť 04.02.2015 a 09.03.2016 20 x polhodina á 13,98 EUR	279,60 EUR
Spolu:	1 614,74 EUR

Súd priznal vedľajšiemu účastníkovi v rámci náhrady trov právneho zastúpenia za úkon „prevzatie veci a príprava zastúpenia“ režijný paušál len v sume 8,04 EUR, t.j. podľa vymeriavacieho základu za rok 2014, keďže podanie, ktorým vedľajší účastník oznámil súdu vstup do konania bolo datované dňa 23.09.2014. Súdu bolo doručené dňa 26.09.2014. Tiež priznal režijný paušál z vyjadrenia z 27.10.2014 len v sume 8,04 Eur, ďalej súd v rámci vyčíslených trov právneho zastúpenia nepriznal odmenu za právne úkony účasť na pojednávaní dňa 10.04.2015 z dôvodu, že toto pojednávanie bolo zrušené vrátane vyčíslených cestovných nákladov a odmenu za doplňujúce vyjadrenie z 08.03.2016 z dôvodu, že takéto vyjadrenie nie je súčasťou spisu. Celkom trovy konania predstavujú teda sumu 1.614,74 EUR, pričom tieto trovy konania je povinný zaplatiť navrhovateľ spoločnému právnenému zástupcovi odporcov 1/ a 2/ a vedľajšieho účastníka na ich strane podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Odporca 1/ si žiadne trovy neuplatnil, preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

V súlade s § 158 ods. 5 O.s.p. rozsudok bol na žiadosť sudcu vyhotovený a odoslaný so súhlasom predsedu súdu v predĺženej lehote.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Prievidza v dvoch vyhotoveniach. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v troch rovnopisoch. Ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., teda:

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,

- sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- odvolacím súdom má byť schválený zmier;
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností;
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam;
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.);
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozhodnutím nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie.